

[Tommy Dinesen]

Socialforskningsinstituttets 4. og sidste rapport, som er udsendt, viser klart, at der stadig findes BST'er, som ikke fungerer efter hensigten, bl.a. fordi de er for små eller underbemandede, så det opsøgende arbejde bliver en illusion.

Da SFs forslag var til behandling i folketinget, gav ministeren udtryk for forståelse for nogle af de problemer, BST har, herunder tavshedspligten over for arbejdere, der er ansat på virksomheder, hvor grænseværdierne overskrides, som det viste sig på Sønderborg Yachtværft.

Også fyringen af en sygeplejerske ansat i BST i Frederiksborg Amt for påpegning af ting, som kunne forbedres på en BST-tilknyttet virksomhed, viser mangler ved BSTernes nuværende funktion.

Netop forebyggelse er nøgleordet i BST'erne; her er penge til spare inden for arbejdsmiljø- og sundhedsområdet på længere sigt; men det kræver en mere effektiv lovgivning på området.

Svar (16/10 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har endnu ikke haft lejlighed til at studere den nye rapport om Bedriftssundhedstjenesten fra Socialforskningsinstituttet nærmere.

Jeg har bedt Direktoratet for Arbejdstilsynet om en udtalelse om de konklusioner, denne rapport kommer frem til. Endvidere har jeg fået oplyst, at rapporten allerede er indgået i de overvejelser, der har ført frem til en rapport om organisatoriske og praktiske problemer i BST, som er udarbejdet af et udvalg under Arbejds miljørådets centrale BST-udvalg, og som nu drøftes i det centrale BST-udvalg sammen med spørgsmålet om en videre udbygning af BST.

Jeg agter ikke på nuværende tidspunkt at tage initiativer på BST-området, men vil afvente en indstilling herom fra parterne. Udvalget har på min forespørgsel oplyst, at parternes indstilling vil foreligge for Arbejds miljørådet inden årets udgang.

Spm. nr. S 153

Til **justitsministeren** (28/10 86) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, om det er teknisk muligt for enkeltpersoner eller for private organisationer at skaffe sig adgang til telefonselskabernes installationer og skaffe sig adgang til, anvende eller aflytte enkelte abonnenters telefoner, samt om der, eventuelt hos Politiets Efterretningstjeneste, er viden om, at noget sådant er foregået?«

Begrundelse

Med rette eller urette er efterretningstjenesterne i årenes løb blevet beskyldt for at foretage aflytning af private telefoner. Uomtvisteligt er det i hvert fald, at telefoner tilhørende politisk aktive personer og organisationer er blevet aflyttet. Når efterretningstjenesterne imidlertid altid afviser sådanne beskyldninger, må det være på sin plads at spørge, om der så kan være andre, som foretager aflytninger, f.eks. ved at skaffe sig adgang til telefonselskabernes installationer, herunder de ikke altid lige godt sikrede telefonskabe.

Svar (14/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at Justitsministeriet er bekendt med retssager, hvor der er sket uberettiget indtrængen i telefonselskabernes installationer, oftest angiveligt med det formål at skaffe sig gratis samtaletid ved at indkoble sig på andre abonnenters ledninger.

Justitsministeriet er ikke bekendt med, i hvilket omfang noget sådant finder sted.

Det må fremhæves, at domstolene har fastslået, at en sådan fremgangsmåde er en overtrædelse af straffelovens § 276 om tyveri, idet afgiften for den uberettiget anvendte talletid debiteres en abonnents konto.

Det er endvidere muligt at etablere uberettiget telefonaflytning på samme måde, som man kan skaffe sig adgang til telefonselskabernes installationer. I disse tilfælde kan det imidlertid ikke efterfølgende konstateres, om telefonaflytning har fundet sted. Det må imidlertid også i disse tilfælde fremhæves, at uberettigede aflytninger af denne karakter er en overtrædelse af straffelovens § 263, nr. 3.

Ministeriet for Offentlige Arbejder har oplyst, at man er opmærksom på, at der kan forekomme uberettiget brug af telefoninstal-